

LA CÂNTA DL 'AIBÂNA

(versi di Libero Ercolani)

Se il sangiovese, è il principe dei vini di Romagna, l'albana ne è la degna sorella, bionda come la luce delle nostre giornate agostane e di gusto amabile si da conquistare ogni palato. Sembra che infonda in chi la degusta tutta lo dolcezza delle nostre colline, dall'entroterra al mare.

E' sol l'ha dê int al vegn l'utma pnilê,
e i grëp dl'aibâna j'ha e' culor dl'agost:
ör viv ch' e' brela, e splindor chêld dl'istê
ch'l'avânza coma lâambar int e' most.

Amor dla tèra
ch'u s'è farmê
int i grëp dl'uva
pr'ogni tirê.

E adëss, burdëla da i grend occ gagliot,
ciapa e'falzet chè, adëss, l'è la su lônâ
d'impì e' tinazz e fê' svagliêr al bót
cun e' vén biond dla nosta aibâna bônâ.

Vén da saluta,
vén da ristör;
vén ch'u t'aiuta,
s't'hei e' baticör.

LA CANTA DELL'ALBANA - Il sole ha dato alle vigne l'ultima pennellata / e i grappoli dell'albana hanno il colore dell'agosto: / oro vivo che brilla, e splendore caldo dell'estate / che rimane, come ambra nel mosto. / Sapore della terra / che si è fissato / nei grappoli dell'uva / per ogni catena. / Ed ora fanciulla dai grandi occhi birichini / prendi il falchetto, chè adesso è luna propizia / per riempire il tino e far tracimare le botti / con il biondo vino della nostra buona albana. / Vino salutare, / vino ristoratore; / vino che ti dà forza se hai il batticuore.

La cânta dl' aibâna

Adagio e ben sostenuto (♩ = 124)

diminuendo

Soprani
sol l'ha dê int al vegn e' ut-ma pni-lê ei gjeff dl' aibâna

Tenori
sol l'ha dê int al vegn e' ut-ma pni-lê ei gjeff dl' aibâna

Bassi
sol l'ha dê int al vegn e' ut-ma pni-lê pni-

j'ha e' cu-lor dl'a gost ör viv - ch'e' bree - la e'

j'ha e' cu-lor dl'a gost ör viv ch'e' bree - la e'

lê cu-lor dl'a-gost ör viv - ch'e' bree la

splin dor chêld dl'i stê ch'ê-a-vân-za co-ma l'âm- bar int e' most

splin dor chêld dl'i stê ch'ê-a-vân-za co-ma l'âm- bar int e' most

splin dor chêld dl'i stê ch'ê-a-vân-za co-ma l'âm- bar int e' most

(a tempo) *risc...*

a-mor dla tē-za ch'u s'ê far-mê int i gjeff

a-mor dla tē-za ch'u s'ê ch'u s'ê far-mê int i gjeff

ch'u s'ê far-mê

dl'u-va p'ò-gni ti-zê A mor dla tē-za

dl'u-va p'ò-gni p'ò-gni ti-zê A mor dla tē-za

p'ò-gni ti-zê A mor dla tē-za

rall...

1^a volta a tempo

ch'u s'è far. mè int i grèp dl'u-va pr'o-gni ti zè

ch'u s'è far mè int i grèp dl'u-va pr'o-gni ti zè

ch'u s'è far. mè int i grèp dl'u-va pr'o-gni ti zè

2^a volta per finire (morendo)

cör vèn da sa-lu-ta vèn ch'u t'a-ia-ta

cör vèn da vèn da ri-stor s't'he e' z'ba-lu-cör

cör

rall...

smo alla fine

vèn da sa-lu-ta vèn da ri-stor vèn ch'u t'a-ia-ta

vèn da sa-lu-ta vèn da ri-stor vèn ch'u t'a-ia-ta

vèn da sa-lu-ta vèn da ri-stor vèn ch'u t'a-ia-ta

s't'heieba-ti - cör

s't'heieba-ti - cör

s't'heieba-ti - cör

Per cantina, 1974